

ויזרע יצחק

<p>שמחת תורה "וזאת הברכה" הפטרה: "ויהי אחרי" כב' תשרי תשפ"ב</p>			<p>יוצא לאור ע"י מדרשת "ויזרע יצחק" ע"ש יצחק בן חמו בר אסתר ז"ל</p>	
<p>זמני החג כניסה יציאה</p>	<p>י"ם 17:53 19:03</p>	<p>ת"א 18:19 19:15</p>	<p>חיפה 18:12 19:14</p>	

עיישיו ושמחתו בשמחת תורה, ותנו כבוד לתורה

הגיגים לשמחת תורה

"עיישיו ושמחתו בשמחת תורה ותנו כבוד לתורה"

הגר"א מבאר את הלשון "שישו ושמחו" בשמחת תורה ומקדים ומבאר את המאמר בתפילה "א-ל אדון": "שמחים בצאתם ושישים בבואם" המתייחס אל המאורות, "טובים מאורות", וכוונת המאמר היא שהמאורות שמחים כאשר הם יוצאים להאיר על הארץ, "שמחים בצאתם", ושישים בחזרתם, "שישים בבואם", כלומר בהיות השמש במערב אז תשיש על שגמרה את פעולתה הטובה. ומבואר מכאן, שלשון "שמחה" נופל על שמחה של התחלה, ולשון "ששון" נופל על שמחה של גמר. ולפי זה קודם באה השמחה, שהיא ההתחלה, ואחר כך מגיע ה"ששון" שהוא הגמר, כמו שכתוב במגילת אסתר "ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר" קודם כתוב "שמחה" ואחר כך כתוב "ששון", אלא שצריך להבין מדוע בשמחת התורה סדר הדברים הוא הפוך, "שישו ושמחו", קודם "ששון" ואחר כך "שמחה"? ומתוך שבשמחת התורה ישנם שני עניינים, יש את סיום התורה, ויש את התחלת התורה, ועל עניינים אלו מתכוונים ב"שישו ושמחו", ה"ששון" הוא על סיום התורה וה"שמחה" היא על התחלת התורה, ולפי זה הסדר הוא מדוקדק, "שישו ושמחו בשמחת תורה", קודם "שישו", שהרי קודם באה השמחה של גמר התורה, בקריאת פרשת "וזאת הברכה", ואחר כך "שמחו" על התחלתה מחדש של התורה בקריאת פרשת "בראשית", ולכן אף שבכל מקום קודמת ה"שמחה" ל"ששון", בשמיני עצרת קודמת ה"ששון" ל"שמחה", כי תחלת השמחה היא בגמרה של התורה, ואחר כך באה השמחה על התחלתה של תורה.

אם התורה ניתנה בזוג השבועות, מדוע זוגות את שמחת תורה בסוכות?

ענה פעם אחד המגידיים במשל למלך ומלכה שלא היו להם ילדים. הלכו לטובי הרופאים והקוסמים ללא תועלת. יום אחד נודע להם שיש קוסמת שיכולה לברך אותם שיוולד להם ילד. הם הלכו אליה והיא ברכה אותם שתיוולד להם בת, אבל אם הם רוצים שהיא תחיה, הרי שמרגע לידתה ועד חתונתה אסור לה לראות גבר. בחודש השביעי להריונה לקחו את המלכה והעבירו אותה לאי בודד, ושם היא ילדה בת יפיפיה, המלך שמע כמה שהילדה שלו יפיפיה וחכמה ומוצלחת אבל אסור היה לו לראותה. כשהגיעה הילדה לגיל שמונה עשרה רצו לחתן אותה, אבל יש בעיה אסור, לשום גבר לראותה. וכל הגברים שמציעים להם אותה רצו קודם לראותה. יום אחד הגיע נסיך ואמר "אם הכלה ממשפחה טובה כזו, אני מוכן לקחת את הסיכון". הם התחתנו ולאחר החופה החתן מרים את ההינומה ומתגלית לפניו כלה יפיפיה ואחרי מספר חודשים שהוא חי עם הכלה הוא נוכח לדעת שאכן היא טובה בכל המעלות. אז הוא בא לאביה להודות לו על הבת המוצלחת ששודכה לו. הנמשל הוא הקב"ה שחזיר עם התורה אחרי כל אומות העולם. כולם שאלו מה כתוב בה? אי אפשר לראות. היה עם אחד שאמר "אני מוכן לקחת את הסיכון ואני מוכן לקבל את התורה". עם ישראל קיבל את התורה בחג השבועות, ורק אחרי כמה חודשים, משנוכח שהתורה באמת טובה, הוא בא להודות לקב"ה וזה היה בשמחת תורה.

"נר ה' נשמת אדם" העלון מוקדש לעילוי נשמת כל מתי ישראל ובכללם:

הרה"ג אליהו דרעי זצ"ל בן סוליקה נלב"ע כג' אייר תשע"ו

אליהו בן חמו בר אסתר ז"ל נלב"ע טו' סיון תשפ"א

תנצב"ה

מעוניין לקבל את העלון ישירות לתיבת הדוא"ל שלך? שלח מייל לכתובת: Yossef.Benhamo@gmail.com

העלון מיוסד לעילוי נשמת :

חביבה חיה בנימין בת גורג'יה ז"ל

נלב"ע יא' ניסן תשס"ז

יצחק בנימין בר שורין ז"ל

נלב"ע יג' אדר ב' תשל"ג

תנצב"ה

יצחק בן חמו בר אסתר ז"ל

נלב"ע יג' אדר ב' תשס"ה

אין לעיין בעלון בשעת חתמילח

לא לשמור על קדושת הגליון

הגיגים ל"זאת הברכה"

"ה' מסיני בא" (דברים ל"ג ב')

"פתח תחלה בשבחו של מקום ואחר כך פתח בצרכיהם של ישראל" (רש"י)

גם בתפילת שמונה עשרה שתקנו חז"ל הם לא פתחו בצרכיהם של ישראל תחלה, עד שפתחו בשבחו של מקום "אתה קדוש" ואחר כך "אתה חונן". אומר ה"משך חכמה" שמה שאנו אומרים בעשרת ימי תשובה "זכרנו לחיים וכתבנו בספר החיים", זהו גם כן שבח של הקב"ה. וכמו שאמר דוד "לא המתים יהללו י-ה" (תהלים קטו' יז). וכן הוא אומר "מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך" (תהלים ל' י). זה מה שאנו מוסיפים "למענך א-להים חיים", ולכן מזכירים בשלש הברכות הראשונות "זכרנו לחיים" בלבד, ולא "לחיים טובים". שזוהי רק בקשה של הציבור שאם הם יהיו חיים הם מפרסמים את מציאות ה', ורק בשלש הברכות האחרונות מוסיפים זאת "וכתוב לחיים טובים", "ובספר חיים... לחיים טובים ולשלום".

"אף וזבב עימים" (דברים ל"ג ג')

רבינו בחיי אומר שמלבד מה שנתן הקב"ה את התורה לישראל "מימינו" מתוך האש, הוא גם חבב אותם מכל העמים עד שקראם "סגולה" שנאמר "יהייתם לי סגולה (שמות יט' ה), ותרגום של "סגולה" הוא "חביבין". לכן הזכיר חובב שהוא לשון תרגום, כלומר שחביבין מכל העמים. או שחביבין עד שקראן עמים, שנאמר "עמים הר יקראו". פירוש נוסף מביא רבינו בחיי על פי הידוע שכאשר הכתוב מכנה את ישראל "עם" זהו לשון גנאי כמו שראינו שכתוב "ויחל העם" (במדבר כה'), "וידבר העם" (במדבר כא'), "ויקהל העם" (שמות לב'), (שם) "וירא משה את העם" (שמות לב'), בכל זאת הקב"ה מחבב אותם.

"כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך" (דברים ל"ג ד')

ה"אלשיך" הקדוש מפרש את הפסוק על פי הכתוב "תאות לבו נתת לו" (תהלים כא' ג), שאם יבואו למלך שני אנשים לשאול את שאלתם והמלך יודע את שאלתם. לאחד הוא אומר "אל תאמר את שאלתך כי ידעתי אותה ואמלא את מבוקשך", ולשני הוא שומע את בקשתו ורק אחר כך הוא אומר "ידעתי ואתן". את מי מהם המלך מחבב יותר? ברור שאת זה שהוא יודע את שאלתו וכוונתו לקיימה, ובכל זאת הוא מבקש שיאמר את דברו. זהו שאמר "תאות לבו נתת", ועם כל זה "וארשת שפתיו כל מנעת סלה" מלאומרו לפניך. וזה יאמר הנה אחר ש"כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך" לעשות רצונך ולהינצל מכל צרה, ואף על פי כן "ישא מדברותיך", וישמע ויקבל את דברך.

"ישימו קטורה באפיך" (דברים ל"ג ו')

מדוע נאמר בברכת שבט לוי, "ישימו קטורה באפיך", וכי לוי היו מקטירים את הקטורת? מבאר ה"כלי יקר" שחז"ל אמרו ש"העוסק בתורת קרבנות כאילו הקריבם" (מנחות קי) ולכן, הני לוי שעסקו בתורה נחשב שהפ מקטירים קטורת. ומה שנאמר "ברך ה' חילו" הוא משום שהתורה מתשת כחו של אדם לכן אמר "ברך ה' חילו" דהיינו את כוחו "ופועל ידיו תרצה" שיוכל לעסוק בתורה כדי לשמור ולעשות, "מחץ מתנים קמיו", על פי מה שאמרו חז"ל ש"אם פגע בך מנוול, זה השונא הפנימי שנקרא מנוול, משכחו לבית המדרש" (סוכה נב)

"לבנימן אמר יריד ה' ישכון לבטחו עליו, וזרפה עליו כל היום, ובין כתפיו שכן" (דברים ל"ג ז')

מבאר הרמב"ן שהפסוק מרמז על השראת השכינה בשלושת בתי המקדש. על המקדש הראשון נאמר "ישכון לבטח עליו", כפי שנאמר "וכבוד ה' מלא את הבית" (דהיי"ב ז' א). על הבית השני נאמר "חופף עליו כל היום", שלא שרתה בו השכינה אלא היא היתה רק מכסה ומגינה עליו. ומה שנאמר "ובין כתפיו שכן", מרמז על ימות המשיח, "כי ביום ההוא יקראו לירושלים כסא ה'" (ירמיה ג' יז).

הבנו לשירת הבקשות נוסח מרוקו במוצאי השבתות שיתקיימו בבתי הכנסת בפתח תקווה

והסביבה על ידי חברת הבקשות "מאיר השחר" בראשותו של הפייטן הרב יוסף בן חמו

לפרטים והזמנות: ליאור 052-9433453, יוסף 052-3268315

לרפואת כל חולי עמו ישראל ובכללם:

יוסף בנימין בר חביבה, אשר בן חמו בר מרסם

הארות והערות ניתן להפנות לטלפון: 052-3268315 או בדוא"ל: Yossef.Benhamo@gmail.com

גמ"ח "יד יצחק": מבחר תפילין רש"י (ספרדי, אשכנזי, איטר) גמ"ח "בית יצחק": ספרים ל"הנוכח בית" ו"בית יצחק"

חברת הבקשות "מאיר השחר": לימוד פיוטים ובקשות נוסח מרוקו בהדרכת ע"ה יוסף בן חמו

מדרשת "ויזרע יצחק": שיעור "דף יומי" בהדרכת ע"ה יוסף בן חמו בית כנסת "שבת אחים" נוה גן פ"ת 20:30-21:30

לברור פרטים ולהשאלה - טלפון: 052-3268315